

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi október hó 18. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi június hó 16. napján kihirdetett 8.B.24/2015/37. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre súlyosítja.

A Bj.I.374/2015. szám alatt bevételezett, 1. sorszám alatt nyilvántartott ácskapocs elkobzását mellőzi, a lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Bj.I.584/2015. szám alatt bevételezett CD-lemez az iratok részét képezi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 622 452 (hatszázhuszonkettőezer-négyszázötvenkettő) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig házi őrizetben töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 10 000 (tízezer) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott vezetői engedélyének szám ..., a ... az útlevel száma.

I n d o k o l á s :

A Miskolci Törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés jelentős súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. a vádlott és a védője elsődlegesen enyhébb jogi minősítés megállapítása, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából éltek perorvoslattal.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a tényállás iratok alapján történő kismértékű pontosítását tartotta szükségesnek. Indítványozta a büntetés számottevő súlyosítását, az ácskapocs elkobzására vonatkozó rendelkezés mellőzését, lefoglalásának megszüntetését és megsemmisítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletekénti minősítésre tett indítványt, kifejtve, hogy a vádlotti tudattartalom nem volt megállapítható, az egyenes szándék nem volt bizonyítható. A büntetés kiszabása során az enyhítő körülmények között értékelni kérte, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése után négy órán belül önként jelentkezett a rendőrségen.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt, teljes terjedelmében, nyilvános ülésen (Be. 361. § (1) bekezdés) bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást az eljárási szabályokat betartva folytatta le. Beszerezte a büntető ügy eldöntéséhez szükséges releváns bizonyítékokat. Nagy hangsúlyt fektetett a cselekmény motívumának a feltárására, ezért a tárgyaláson meghallgatta az igazságügyi elmeorvos-szakértőket és az igazságügyi pszichológus-szakértőt. A sértettre igazságügyi pszichológus-szakértői véleményt szerzett be. Kihallgatta azokat a tanúkat, akikkel a vádlott közvetlenül a cselekményt megelőzően találkozott, azért, hogy az esetleges kábítószerhasználat lehetőségét feltárja, mely utóbbi használatára konkrét szakértői vélemény állt a rendelkezésére. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta, értékelte. Mérlegelő tevékenysége körében az indokolási kötelezettségét megfelelően teljesítette, meggyőző érveket sorakoztatott fel az elfogadott bizonyítékok mellett, s annak is indokát adta, hogy miért nem találta elfogadhatónak a vádlotti védekezést.

Az iratok tartalmára figyelemmel (nyomozati irat I. kötet 155. oldal; II. kötet 310.; 318.; 458. és 459. oldalak, 8.B.24/2015/13. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal) a tényállás helyesbítése, kiegészítése vált szükségessé.

Az ítélet 4. oldal második bekezdésében a „Hallgass, mert megöllek” mondat helyesen: „Hallgass, megöllek”.

E helyesbítés felel meg az iratok tartalmának, valamint az elsőfokú ítélet indokolásában írtaknak.

A sértett sérüléseivel kapcsolatban az rögzítendő, hogy a jobb szemöldök feletti homloksérülés kis-közepes erőbehatásra, míg a szájzug vonalában, illetve a bal kézen látható sérülések felületesek voltak és kis erőbehatásra keletkeztek.

A hallójáratí szúrt sérülés esetében az erőbehatás mértéke pontosan nem volt megállapítható, véleményezhető.

E kiegészítésekkel és helyesbítéssel a tényállás mindenben megalapozott, a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A törvényszék a történeti tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, törvényes az általa elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is. A vádlott két, emberi élet kioltására alkalmas eszközzel orvul támadta meg a sértettet és okozott neki sérüléseket, amelyek 8 napon belül gyógyulóak voltak, s ez kizárólag S1 sértett hathatós védekezésének volt köszönhető. A vádlottat a sértett férje a további bántalmazásában a megjelenésével megakadályozta, aki ekkor és ezért hagyott fel a támadással, majd elmenekült a helyszínről. A vádlott ölésre utaló kijelentése, párosulva az eszközös bántalmazással, a nyak és a fej célbavételével, továbbá azokon sérülések okozásával, mind-mind az egyenes ölési szándékra utalnak és nem arra, hogy a sértettnek csupán testi sérülést akart előidézni. Ebből következően az ítélet tábla nem osztotta a vádlott és védője enyhébb jogi minősítés megállapítására irányuló jogorvoslatát.

Az elsőfokú bíróság Dr. Temesi Zoltán igazságügyi orvosszakértő írásbeli szakvéleményét és tárgyaláson tett nyilatkozatát félreértelmezve az indokolásban tényként rögzítette a nyak irányába történt szúrás közepes-nagy erejét. Ilyet azonban sem az írásbeli szakvélemény, sem pedig a tárgyalásról készült tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmaz. Erre figyelemmel az ítélet tábla a 15. oldal második bekezdésének utolsó mondatából az erre vonatkozó megállapítást mellőzi. A 16. oldal

harmadik bekezdésében írtak pedig úgy pontosítandók, hogy amennyiben a vádlott által végrehajtott szúrás közepes, nagy erővel éri a nyakat, ennek következtében lett volna előidézhető az életveszélyes, vagy akár halálos eredmény. Ez áll ugyanis összhangban az iratok tartalmával.

A törvényszék jórészt feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket.

További súlyosító hatása van a fondorlatos, orvul történt elkövetésnek, az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságának (56.Bk vélemény).

Az ítéletábra a motiválatlan elkövetést is a vádlott terhére értékelte, továbbá azt, hogy a sértettet megtevesztve, közüzemi szolgáltatónak kiadva magát félkőzött a bizalmába, jutott be az ingatlanba.

Az ítélet 17. oldal második bekezdésében a büntetlen előélet kapcsán leírtak téves jogértelmezésen alapulnak, hiszen jelen esetben a fiatal felnőtt életkornak (az elkövetés idején a vádlott még nem töltötte be a 20. életévét) van nyomatékos enyhítő hatása - ahogy a törvényszék helyesen ezt vette figyelembe - és nem a büntetlen előéletnek (56. BK vélemény II.1.).

A súlyosító körülmények nagyobb számára, elsősorban azok súlyára figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem volt semmilyen indok arra, hogy a törvényszék a Be. 82. §-a (2) bekezdésének b/ pontját (enyhítő szakasz) alkalmazza és a büntetési tétel alsó határa (5 év) alatt szabja ki a szabadságvesztés büntetést. A vádlott fiatal felnőtt életkora, mint nyomatékos enyhítő körülmény, valamint az ezen felül megállapított egyéb enyhítő körülmények - közöttük a befejezett, de távoli kísérlet - csupán ahhoz elegendőek, hogy a börtönben végrehajtandó szabadságvesztés mértéke a büntetési tétel alsó határát (5 év) ne haladja meg. A másodfokú bíróság ezért a rendelkező részben írtak szerint súlyosította a vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát, mert ez áll arányban az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, s felel meg maradéktalanul az általános és egyéni megelőzés követelményeinek. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása az elkövetett bűncselekmény jellegére figyelemmel törvényes, annak mértékével az ítéletábra egyetért, súlyosítása nem volt indokolt.

Tévedett a törvényszék, amikor az ácskapocs elkobzásáról rendelkezett. Ez az eszköz a sértett tulajdonát képezi, amelyről úgy nyilatkozott az eljárásban, hogy azt nem kéri vissza. Erre figyelemmel a Btk. 72. §-ának (3) bekezdése értelmében az elkobzás alkalmazására ezen eszköz esetében nem kerülhetett volna sor. Az ítéletábra, ezért a törvényszék e rendelkezését megváltoztatta, a Be. 155. §-ának (1) bekezdése alapján annak lefoglalását megszüntette, és ugyanezen törvényhely (8) bekezdése értelmében - mint értéktelent - elrendelte a megsemmisítését.

Az eljárás során csatolásra került egy beszélgetést rögzítő CD lemez (Bj.I.584/2015.), amelyről a törvényszék nem rendelkezett, ezért az ítéletábra ezt is pótolta, kimondva, hogy az az iratok részét képezi.

Az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett a bűnügyi költség összegét illetően, amelyet korrigált a másodfokú bíróság.

A kifejtettek tekintetével az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

A házi őrizetben töltött idő további beszámításáról hozott rendelkezés a Btk. 92. §-ának (1) és (3) bekezdés a/ pontján alapul.

A másodfokú nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről az ítélet tábla a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján döntött.

Végezetül feltüntette a vádlott vezetői engedélyének a számát, mivel személyi igazolványát elveszítette és a másodfokú eljárásban ezzel igazolta magát, továbbá az elsőfokú ítéletben a személyi adatoknál rögzített szám az útlevél száma, és nem a személyi igazolványáé volt.

D e b r e c e n, 2016. évi október hó 18. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,  
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 8.B.24/2015/37. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n, 2016. évi október hó 18. napján

Dr. Elek Margit sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.